Egzemplarz obowiązkowy

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

№ 7 | *Warszawa, dnia 20 września 1924 roku* | Rok V

A. II. 548.

100.

INSTRUKCJA

W SPRAWIE KONFERENCYJ MIĘDZYMINISTERJALNYCH.

W celu uregulowania sprawy konferencyj międzyministerjalnych w Ministerstwie Spraw Zagranicznych, oraz udziału przedstawicieli M. S. Z. w konferencjach urządzanych przez inne Ministerstwa, zarządzam, co następuje:

§ 1. Celem wymiany myśli i uzgodnienia poglądów w sprawach wchodzących w zakres kompetencji więcej niż dwu Ministerstw lub władz centralnych zwoływane zostają konferencje międzyministerjalne w Ministerstwie Spraw Zagranicznych.

§ 2. Każdy Wydział Ministerstwa Spraw Zagranicznych, pragnący urządzić konferencję międzyministerjalną, winien zwrócić się z wnioskiem do Dyrektora Departamentu, któremu podlega, podając: cel konferencji, listę zaproszonych, porządek obrad, proponowany termin i miejsce.

Dyrektor Departamentu zatwierdza wniosek, wyznacza przewodniczącego, o ile osobiście na konferencji nie będzie przewodniczył i podpisuje zaproszenie.

§ 3. Zaproszenia winny być kierowane wyłącznie pod adresem interesowanych Ministerstw, lub innych władz centralnych, nigdy zaś pod adresem poszczególnych urzędników, lub władz administracyjnych I-ej i II-ej instancji.

Zaproszenie należy wysyłać conajmniej na 8 dni przed terminem. W razie konieczności zaproszenia na bliższy termin, należy to umotywować. O ile zaproszenie wydane zostanie z jakiegokolwiek powodu nie wcześniej, niż na trzy dni przed terminem, winien referent sprawy potwierdzić zaproszenie telefonicznie.

§ 4. Referent sprawy winien nadto:

1. Dołączyć do zaproszeń porządek obrad, oraz teksty projektów ustaw, konwencyj i t. p., które mają być rozważane na konferencji.

2. Sporządzić protokół konferencji.

3. Przekazać według kompetencji do wykonania rezolucje powzięte przez konferencję, oraz zdać sprawozdanie z wykonania rezolucji, o ile następna konferencja dotyczyć będzie tej samej sprawy.

Protokół winien zawierać: a) listę obecnych, na której należy umieścić na pierwszem miejscu przewodniczącego, na drugim prowadzącego protokół, następnie zaś obecnych w porządku zajmowanych stanowisk służbowych. W razie nieobecności przedstawicieli innych Ministerstw, należy umieścić na końcu listy obecnych następującą uwagę: „przedstawiciel Min...... nieobecny“, „przedstawiciel Min...... usprawiedliwił swoją nieobecność chorobą, podróżą, podróżą służbową, urlopem“ i t. p. b) Referat sprawy. c) przyjęte uchwały, rozolucje, zalecenia, stwierdzenia i t. p. d) Podpisy przewodniczącego i prowadzącego protokół w oryginale. e) Wszelkie teksty, ustalone i przyjęte na konferencji.

Protokół winien dawać dokładny obraz przebiegu konferencji z zaznaczeniem poszczególnych wniosków rozwiązania i załatwienia sprawy, przyczem największą wagę należy położyć przy układaniu protokółu, na dokładne podanie wyniku konferencji.

§ 5. O ile osoba, wyznaczona przez Dyrektora Departamentu na przewodniczącego, nie stawi się na termin, referent sprawy winien w imieniu M. S. Z. prosić o objęcie przewodnictwa osobę najstarszą rangą, której następnie należy przesłać oryginał protokółu do podpisu.

§ 6. W konferancjach Ministerstwa Spraw Zagranicznych biorą z jego ramienia udział w zasadzie wyłącznie przewodniczący i interesowany naczelnik Wydziału i referent sprawy.

O ile sprawa interesuje więcej, niż jeden Wydział, winien wydział urządzający konferencję, uzgodnić uprzednio swe stanowisko z pozostałemi zainteresowanemi wydziałami, tak aby na konferencji jeden przedstawiciel M. S. Z. wygłaszał i reprezentował poglądy całego Ministerstwa.

Dotyczy to zwłaszcza spraw interesujących więcej niż jeden Departament.

§ 7. Protokóły konferencji winny być w zasadzie sporządzone następnego dnia po konferencji, a na trzeci dzień winny być rozesłane w kopji, zaświadczonej za zgodność z oryginałem przez właściwego kierownika sekretarjatu wydziałowego, według rozdzielnika, zaproszonym na konferencję Ministerstwom.

Pismo, przy którem wysyła się protokół, winno zawsze kończyć się zwrotem: „w braku sprostowań protokół będzie uważany za przyjęty“.

Zainteresowane Wydziały M. S. Z. winny otrzymać kopję protokółu.

§ 8. W razie niedojścia konferencji do skutku z powodu nieprzybycia przedstawicieli Ministerstw, których obecność jest konieczna, należy spisać protokół z podaniem listy przybyłych, oraz równocześnie oznaczyć następny termin konferencji w tej sprawie — o ile sprawa jest nadal aktualna.

§ 9. Na konferencji urządzane przez inne Ministerstwa i władze centralne, Ministerstwo Spraw Zagranicznych deleguje swych przedstawicieli tylko na piśmienne zaproszenie. Jedynie w wypadkach wyjątkowych, należycie umotywowanych, wystarcza zaproszenie osobiste, lub telefoniczne.

Zaproszenia na konferencję winny być kierowane do właściwego Dyrektora Departamentu. Dyrektor Departamentu decyduje o wzięciu przez M. S. Z. udziału w konferencji i deleguje na nią jego przedstawiciela.

Żaden urzednik M. S. Z. nie ma prawa udać się na konferencję międzyministerjalną bez pisemnego polecenia Dyrektora Departamentu.

§ 10. Ministerstwo Spraw Zagranicznych reprezentuje na konferencji w innem Ministerstwie jeden tylko delegat. Winien on jednak uprzednio uzgodnić poglądy z innemi zainteresowanemi wydziałami, tak aby na konferencji mógł występować w imieniu całego M. S. Z.

§ 11. O ile delegat nie otrzymał instrukcji, co do stanowiska, jakie ma zająć w imieniu Ministerstwa, wolno mu przemawiać w jego imieniu jedynie z zastrzeżeniem późniejszej aprobaty.

§ 12. Protokół nadesłany do M. S. Z. przez Ministerstwo, które urządziło konferencję, winien być przedłożony właściwemu Dyrektorowi Departamentu do aprobaty. Aprobata stanowiska zajętego przez przedstawiciela M. S. Z. na konferencję w innem Ministerstwie, następuje przez niezgłoszenie ze strony Ministerstwa Spraw Zagranicznych poprawek lub zastrzeżeń.

Za Ministra

(—) *Bertoni*

Warszawa, dn. 21/VIII 1924 r. Dyrektor Departamentu.

101.

K. III-a. 7928.

OKÓLNIK

W SPRAWIE ODROCZEŃ SŁUŻBY WOJSKOWEJ.

W związku z Ustawą o powszechnym obowiązku służby wojskowej z dn. 23 maja 1924 r. (Monitor Polski № 169 z dn. 25.VII.24), Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje niniejszem do wiadomości, że zakres działania Urzędów Konsularnych R. P. zagranicą w sprawach związanych z wykonaniem obowiązku służby wojskowej przez obywateli polskich, przebywających poza granicami R. P., określi odnośne rozporządzenie wykonawcze.

Do czasu wejścia w życie pomienionego rozporządzenia wykonawczego należy stosować, o ile chodzi o wykonanie art. 53 Ustawy z dn. 23.V r. b. postanowienia przejściowe, które wraz z odnośnym rozkazem wykonawczym Ministerstwa Spraw Wojskowych, Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje poniżej w załączniku do wiadomości i wykonania.

Za Ministra

(—) *W. Babiński*

Warszawa, dn. 16/VIII 1924 r. Wicedyrektor Departamentu.

Załącznik I.

MINISTERSTWO
SPRAW WOJSKOWYCH
Departament I Piechoty
L. Dz. 19513|Pob. Rekl.

Warszawa, dnia 31 lipca 1924 r.

PRZEJŚCIOWE POSTANOWIENIA

Ministra Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Przemysłu i Handlu, Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych, dotyczące wykonania art. 53 Ustawy o Powszechnym Obowiązku Służby Wojskowej z dnia 23 maja 1924 roku w myśl rezolucji Komisji Wojskowej Sejmu.

§ 1. Podania o odroczenie służby w wojsku stałem, przewidziane w art. 53 ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej, należy wnosić do P. K. U. właściwej dla gminy zapisu poborowego do list lub Komisji Przeglądowej. Uprawnionymi do wnoszenia podań są poborowi, ich rodziny, lub ich ustawowi zastępcy.

Za rodzinę należy uważać:

1. rodziców,
2. ojca lub matkę, także nieślubną,
3. rodzeństwo rodzone lub przyrodnie, zarówno ślubne, jak i nieślubne.

§ 2. Do podania o odroczenie służby w wojsku stałem, przewidziane w art. 53a. i b. winny być dołączone przez proszącego następujące dokumenty:

1. wyciąg familijny na podstawie ksiąg ludności stałej, obejmujący całą rodzinę (§ 1) poborowego. W wyciągu tym winni być umieszczeni wszyscy członkowie rodziny, bez względu na to, czy mieszkają razem, czy osobno. Jeżeli wyciąg taki, z jakiejkolwiek przyczyny nie mógłby być dołączony, należy do podania dołączyć zaświadczenie urzędu gminnego, magistratu, w Warszawie także komisarjatu policji, o ilości członków danej rodziny z wymienieniem każdego poszczególnego członka i dołączeniem ich metryk urodzenia.
2. Zaświadczenie urzędu gminnego, magistratu, w Warszawie także komisarjatu policji, o stanie majątkowym proszącego i jego rodziny. Zaświadczenie powinno dokładnie wykazywać stan majątkowy z wyszczególnieniem posiadanych nieruchomości, oraz wartości i dochodu z posiadanego majątku. W zaświadczeniu tem musi być również wykazane, czy zainteresowani nie otrzymują jakichkolwiek wsparć lub zapomóg rządowych, czy prywatnych.

Jeżeli do prośby o odroczenie nie dołączono wyżej wymienionych dokumentów, komendant P. K. U. wezwie proszącego do uzupełnienia

podania, wyznaczając odpowiedni termin, po upływie którego, zwróci się do władzy administracyjnej I-ej instancji, celem osięgnięcia tych danych w drodze właściwych urzędów i instytucyj.

§ 3. Gdy przy rozpatrywaniu podań komendant P. K. U. uzna, iż nadesłane dokumenty są niedostateczne do wydania decyzji, lub gdy dostarczone przez proszącego doknmenty budzą wątpliwości co do ich wiarogodności, zażąda on od właściwych władz administracyjnych wyjaśnienia lub przeprowadzenia dodatkowych dochodzeń.

§ 4. Wymagana w art. 54 niezdolność do pracy członków rodziny poborowego, stwierdzona będzie w odniesieniu do mężczyzn przez Komisje Przeglądowe, w odniesieniu do kobiet—przez władzę administracyjną I-ej instancji. Stan niezdolności do pracy winien być określony procentowo w stosunku do pracy zawodowej osoby badanej. Osoby, które utraciły mniej niż 35% zdolności do pracy — uważa się za zdolne do pracy, osoby zaś, które zdolność tę utraciły ponad 55% — należy uważać za zupełnie niezdolne do pracy.

W wypadku określenia niezdolności do pracy w granicach od 35% do 55% — rozstrzyga władza udzielająca odroczenia, czy ze względu na zachodzące warunki dana osoba ma być uważana za zdolną, lub niezdolną do utrzymania rodziny. Badaniu pod względem zdolności do pracy zawodowej nie podlegają: osoby powyżej 60 lat życia, matki samotne, o ile ukończyły 45 lat życia, osoby płci żeńskiej do 17 lat życia włącznie, zaś osoby płci męskiej do 15 lat życia włącznie.

§ 5. Odroczenie służby w wojsku stałem w myśl art. 53a i 54 ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej może być udzielane:

a) jedynemu synowi niezdolnych do pracy rodziców wdowy, lub wdowca, oraz jedynemu synowi niezdolnej do pracy nieślubnej matki;

b) jedynemu rodzonemu lub przyrodniemu bratu osieroconego i do pracy niezdolnego ślubnego, lub nieślubnego rodzeństwa;

c) synowi lub bratu, którego brat względnie bracia:

1. pełnią faktyczną służbę w wojsku stałem z tytułu powszechnego obowiązku służby wojskowej,

2. mają mniej niż 15 lat życia,

3. są niezdolni do jakiejkolwiek pracy zarobkowej z powodu ułomności fizycznej lub umysłowej.

4. wyemigrowali conajmniej od 5 lat i przebywają stale zagranicą, nie dając wsparcia.

§ 6. Odroczenie terminu służby w wojsku stałem, z tytułu odziedziczenia w linji zstępnej gospodarstwa rolnego (art. 53b) — może być udzielane właścicielom odziedziczonych gospodarstw:

a) na obszarze Województwa Pomorskiego i Poznańskiego, oraz Górno-Śląskiej części Województwa Śląskiego, jeżeli podlegający podatkowi gruntowemu czysty dochód katastralny od tego gospodarstwa wynosi od 80 do 240 marek;

b) na obszarze Województwa Krakowskiego, Lwowskiego, Stanisławskiego i Tarnopolskiego, oraz powiatów: Bielsk miasto, Bielsk powiat i Cieszyn, jeżeli czysty dochód katastralny danego gospodarstwa wynosi od 55 do 165 koron;

c) na obszarze Województwa Warszawskiego, Białostockiego, Lubelskiego, Kieleckiego, Łódzkiego, Wołyńskiego, Poleskiego, Nowogrodzkiego, oraz ziemi Wileńskiej, jeżeli według obowiązujących obecnie przepisów podatek gruntowy wynosi od 10 do 30 złotych.

Wskazane powyżej kwoty dochodu lub podatku winny być udowodnione wyciągami arkuszy katastralnych, względnie zaświadczeniami władz skarbowych.

§ 7. W razie zaskarżenia decyzji P. K. U. (Komisji Przeglądowej), odmawiającej przyznania ulgi z powodu, że uznała członków rodziny poborowego za zdolnych do pracy — zarządzi Komisja Stała, urzędująca przy D. O. K. ponowne badanie dotyczące członków rodziny. Ponowne badania osób płci żeńskiej, może nastąpić:

a) przez delegowanie przez Wydział Zdrowia urzędu wojewódzkiego innego lekarza rządowego, lub

b) komisyjnie w szpitalu publicznym cywilnym przy współudziale lekarza rządowego, delegowanego przez wojewódzki Wydział Zdrowia.

Badanie męskich członków rodziny zarządza Komisja Stała za pośrednictwem lekarzy, wyznaczonych przez D. O. K.

Zakwestjonowanie przez Komisję Przeglądową, wzgl. P. K. U., świadectwa lekarskiego, wystawionego przez lekarza powiatowego dla członków rodziny płci żeńskiej poborowego, ubiegającego się o ulgę z art. 53 odnosić się może z reguły do niewłaściwego stosunku, jaki zachodzi między określeniem stanu zdrowia danej osoby, a wyrażoną procentową niezdolnością do pracy zawodowej w świadectwie lekarskim.

Samo rozpoznanie lekarza powiatowego może być zakwestjonowane tylko w wypadku, gdy rozpoznanie lekarskie wydaje się niejasnem lub nieuzasadnionem ze stanowiska wiedzy lekarskiej.

§ 8. 1. Z odroczeń terminu w wojsku stałem, na podstawie art. 53c (art. 57) ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej mogą korzystać słuchacze szkół następujących rodzajów:

a) szkół wyższych,

b) zakładów teologicznych różnych wyznań,

c) zakonów,

d) szkół średnich ogólno-kształcących,

e) „ artystycznych,

f) „ zawodowych,

g) seminarjów nauczycielskich,

h) zakładów wychowania fizycznego,

i) szkół niższych ludowych rolniczych, ogrodniczych, mleczarskich, działających na mocy ustawy o ludowych szkołach rolnicznych z dnia 9 lipca 1920 roku (Dz. Ust. № 62).

2. Z prawa do odroczeń terminu służby mogą korzystać tylko uczniowie zwyczajni, zaś z pośród studentów szkół wyższych, tylko ci, którzy posiadają świadectwa dojrzałości szkoły średniej ogólno-kształcącej lub świadectwa innego rodzaju szkoły, o ile zostało uznane przez Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za równoznaczne ze świadectwem dojrzałości państwowej szkoły średniej ogólno-kształcącej.

3. Absolwenci uczelni wyższych mogą korzystać z odroczeń terminu służby w wojsku stałem, o ile przygotowują się do egzaminów dyplomowych (doktorat), nie dłużej jednak jak na jeden rok, licząc od dnia uzyskania absolutorjum i najwyżej do 26 lat życia.

Kandydaci do tej ulgi mogą się o nią ubiegać tylko na podstawie odpowiedniego zaświadczenia Rektoratu uczelni wyższej.

4. Uczniowie — poborowi, uczęszczający zagranicą do szkół średnich ogólno-kształcących, średnich zawodowych, seminarjów nauczycielskich i szkół artystycznych, oraz wychowankowie zakonów i seminarjów duchownych niższych zagranicznych, z reguły nie mogą korzystać z odroczenia terminu służby w wojsku stałem. Wyjątek od tej zasady może być zrobiony w następujących wypadkach:

a) gdy w kraju niema tego rodzaju szkoły,

b) gdy obywatel polski od dzieciństwa przebywa za granicami Państwa i od początku swojej nauki uczęszcza tamże do szkół,

c) w razie wysłania ucznia zagranicę, jako stypendysty władz polskich.

5. Uczniowie, którzy uczęszczają do zagranicznych szkół wyższych mogą korzystać z odroczenia terminu służby w wojsku stałem, jeżeli posiadają świadectwa uprawniające ich w Polsce do studjów wyższych (art. 85 ustawy o szkołach akademickich z dn. 13 lipca 1920 r. Dz. Ust. № 72) i o ile uzyskali zezwolenie polskich władz na wyjazd zagranicę.

6. Studjującym zagranicą udzielają odroczeń terminu służby w wojsku stałem Konsulaty Rzeczypospolitej Polskiej, na podstawie zaświadczeń, wydanych przez dyrekcję szkoły zagranicznej.

Zaświadczenie to winno być wystawione według wzoru ustalonego dla uczniów w kraju.

Nadto uczniowie studjujący zagranicą, obowiązani są dwa razy do roku, a mianowicie 1-go lutego i 1-go lipca przedstawić Konsulatowi zaświadczenie regularnego uczęszczania do szkoły, oraz postępów w nauce; w razie nieprzedstawienia takowego, tracą prawo do odroczenia.

O każdem udzielonem odroczeniu, winny Konsulaty zawiadomić P.K.U. i wydać petentowi kartę odroczenia.

7. Poborowi, który mając wykształcenie średnie, lub wyższe, odbywają praktykę zagranicą w zakładach handlowych, przemysłowych lub rolniczych — mogą również korzystać z odroczenia terminu służby w wojsku stałem (art. 57d).

Celem uzyskania odroczenia w myśl powyższego, poborowy winien najpóźniej na trzy miesiące przed stawieniem się na Komisję Poborową— wnieść podanie do właściwego urzędu wojewódzkiego (w zawodzie hutniczo-górniczym, do właściwego urzędu górniczego), załączając następujące dokumenty:

a) metrykę urodzenia,

b) świadectwo przynależności gminnej,

c) świadectwo, lub uwierzytelniony odpis ukończenia średniego ogólnego (matura) lub zawodowego, ewentualnie wyższego zakładu naukowego, umieszczonego w ogólnym wykazie szkół i zakładów naukowych, których słuchaczom przysługuje prawo do ubiegania się o odroczenie,

d) zaświadczenie zagranicznej firmy przemysłowej górniczo-hutniczej, handlowej lub towarzystwa rolniczego, poświadczone przez właściwy Konsulat Polski, że poborowy rzeczywiście już odbywa praktykę, lub zostanie w tym właśnie czasie przyjęty na praktykę. W zaświadczeniu tem winien być wykazany czas trwania praktyki (dla marynarzy absolwentów szkoły morskiej w Tczewie, odbywających praktykę na statkach polskich lub zagranicznych potrzebnem jest zaświadczenie Min. Przem. i Handlu).

e) zaświadczenie właściwej Izby Handlowo-Przemysłowej wzgl. Rolniczej, a w tych dzielnicach, gdzie Izb niema — zaświadczenie poważnej i odpowiedzialnej organizacji zawodowej lub właściwych władz państwowych o celowości odbywania tej praktyki.

Poborowi, którzy odpowiadając ogólnie wymaganym warunkom wykształcenia, korzystają ze stypedjów państwowych, samorządowych, lub fundacji i wysłani zostali po ukończeniu swych studjów zagranicę przez instytucje prawno-publiczne dla dalszego praktycznego kształcenia się,— nie potrzebują składać zaświadczeń wymienionych pod d) i e).

Dokument stwierdzający, że poborowy korzysta z tego rodzaju stypendjum zastąpi zaświadczenie, wymagane w tych punktach.

Wojewódzkie urzędy, wzgl. wyższe urzędy górnicze, po rozpatrzeniu podań i przedłożonych dokumentów, przesyłają je, biorąc pod uwagę termin poboru, wzgl. urzędowanie dodatkowych Komisji Przeglądowych wraz ze swoim wnioskiem do P.K.U. lub do Komisji Przeglądowej, które opinje te winny uważać za miarodajne. Osoby odbywające praktykę zagranicą, winny wnosić podania do urzędów wojewódzkich przez właściwy Konsulat Polski. Urzędy wojewódzkie w danym wypadku nie przesyłają tych podań po zaopinjowaniu do P. K. U., lecz zwracają je Konsulatowi, który udzieli odroczenia lub nie, w zależności od otrzymanej opinji. O każdem wydanem odroczeniu Konsulat Polski winien niezwłocznie zawiadomić daną P. K. U.

8. W myśl pkt. c) Rat. 53 (art. 57e) z odroczeń służby w wojsku stałem mogą korzystać uczniowie rzemieślniczy (terminatorzy), celem dokończenia praktyki zawodowej.

Odroczenie w myśl powyższego może być udzielone tym uczniom rzemieślniczym, którzy terminują w rzemiośle u majstrów cechowych i wykażą się świadectwem o odbywaniu nauki rzemieślniczej, wydanem przez zarząd właściwego cechu rzemieślniczego, względnie przez zarząd izby rzemieślniczej i poświadczonem przez instruktora stowarzyszeń przemysłowych (instruktorzy stowarzyszeń przemysłowych urzędują przy wszystkich urzędach wojewódzkich, wyjąwszy Województwo Śląskie, gdzie do czasu zorganizowania instruktoratu zaświadczenia cechów, względnie izb rzemieślniczych będzie poświadczenie wydawał wydział przemysłowy wojewódzki). W byłym zaborze austrjackim są upoważnione do wydawania świadectw stowarzyszenia przemysłowe, które są równorzędne cechom rzemieślniczym pozostałych dzielnic.

9. Odroczenie terminu służby, na zasadzie art. 53c (art. 57) może być udzielane z roku na rok, nie dłużej jednak jak:

a) dla uczniów szkół średnich, oraz niższych do 23 lat życia,

b) dla słuchaczy szkół wyższych, odbywających nowicjaty zakonne, poświęcających się studjom teologicznym wyznań chrześcijańskich, oraz dla uczniów szkół rabinackich do 26 lat życia,

c) dla uczniów terminujących w rzemiośle (terminatorzy) do 22 lat życia.

Osobom, które do lat wykazanych pod a), b), c) nie ukończyli nauki— dalsze odroczenia nie przysługują. Osoby te winny być wcielone do szeregów na ogólnych zasadach obowiązujących wszystkich.

§ 9. Niniejsze postanowienia obowiązują od czasu wejścia w życie ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej z dn. 23 maja 1924 r.

Minister Spraw Wojskowych

(—) *Sikorski*

Generał Dywizji.

Załącznik II.

MINISTERSTWO
SPRAW WOJSKOWYCH
Departament I Piechoty
L. Dz. 19513|Pob. Rekl.

Warszawa, dnia 31 lipca 1924 r.

ROZKAZ WYKONAWCZY DOTYCZĄCY WPROWADZENIA W ŻYCIE PRZEJŚCIOWYCH POSTANOWIEŃ DO ART. 53 NOWEJ USTAWY.

W związku z załączonemi przejściowemi postanowieniami do art. 53. Ustawy o Powszechnym Obowiązku Służby Wojskowej z dnia 23 maja 1924 roku, zarządzam następujący sposób zastosowania tychże:

1. Wojskowe władze poborowe wszystkich instancyj (P. K. U., Komisja Stała, Komisja Odwoławcza) — ponownie rozpatrzą będące u nich,

a jeszcze niezałatwione podania o odroczenia służby w wojsku stałem poborowych rocznika 1903 i zastosują przy ich rozpatrywaniu art. 53 nowej ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej.

2. Również należy rozpatrywać, zastosowując art. 53 nowej ustawy— wszystkie podania, które wpłyną do władz poborowych i będą dotyczyć zarówno poborowych rocznika 1903, jak i wszystkich szeregowych, pełniących służbę czynną w szeregach.

3. Podania znajdujące się u władz poborowych rocznika 1903, a jeszcze niezałatwione, należy rozpatrywać na zasadzie dotychczas obowiązujących dokumentów (np. wywiady, wyciągi z ksiąg ludności i t. d.), co do podań wnoszonych nanowo, dotyczących zarówno jednych żywicieli jak i właścicieli odziedziczonych gospodarstw, lub uczniów, to winny one być uzupełniane w myśl §§ 2, 6, 8, przejściowych postanowień do art. 53 ustawy.

4. Podanie należy rozpatrywać w trybie i składzie Komisji dotychczas obowiązującym, z zastosowaniem art. 59 Tymczasowej Ustawy o Powszechnym Obowiązku Służby Wojskowej ustęp 2 odnośnie I-ej instancji (P. K. U.), ponieważ artykuły nowej ustawy, ustalające nowy tryb postępowania, oraz inne składy osobowe Komisji, stosownie do art. 117 nowej ustawy, wejdą w życie dopiero w 4 miesiące po jej ogłoszeniu.

5. Do czasu wejścia w życie całości nowej ustawy poborowej zaskarżenie decyzji władz poborowych I-ej i II-ej instancji winno się odbywać w trybie ustalonym art. 114—117 Tymczasowej Ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej.

6. Odroczenie służby w wojsku stałem w myśl art. 53 nowej ustawy — należy udzielać do poboru rocznika 1924.

Minister Spraw Wojskowych

(—) *Sikorski*

Generał Dywizji.

102.

A. II. 346.

O K Ó L N I K

W SPRAWIE ZAKUPU MATERJAŁÓW PIŚMIENNYCH, KSIĄG, CZASOPISM I T. P.

Wobec powtarzających się wypadków nadsyłania przez Urzędy podległe M. S. Z. zagranicą pieniędzy tylko na zakup książek, czasopism itp. Ministerstwo Spraw Zagranicznych, przypominając okólnik № 12 (Dz. Urz. M. S. Z. № 1), oraz okólnik № 143 (Dz. Urz. M. S. Z. № 12) wyjaśnia, że wszelkie zakupy materjałów piśmiennych, ksiąg i t. p. będą mogły być uskuteczniane przez Oddział Gospodarczy M. S. Z., względnie przez Od-

dział Archiwalno-Naukowy, Wydział Prasowy lub Referat opieki kulturalnej Departamentu Konsularnego, tylko w tym wypadku, jeżeli zainteresowany urząd nadeszle uprzednio oprócz odpowiedniej kwoty na pokrycie kosztów żądanych zakupów lub prenumeraty, także odpowiednią kwotę na koszty związane z opakowaniem i przewozem, względnie przesłaniem zakupionych książek, materjałów i t. p.

Za Ministra
(—) *Bertoni*
Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dn. 30/IV 1924 r.

103.

O. I. Org. 15740.

O K Ó L N I K

W SPRAWIE OPŁAT ZA KSIĄŻECZKI PASZPORTOWE.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych, uchylając okólnik A. II. 872, z dn. 8.XI 1923 r., ogłoszony w Dz. Urz. № 14 z dn. 15.XI 1923 r., oraz potwierdzając rozporządzenie swe, wydane w przepisach w przedmiocie prowadzenia kasowości i rachunkowości w Urzędach Zagranicznych (Par. 10 poz. 8), niniejszem komunikuje, iż sumy otrzymywane z tytułu zwrotów za książeczki paszportowe należy zapisywać na r/ku „Wydatki biurowe“, zarachowując sumy te na przywrócenie kredytu na tym rachunku.

Zapotrzebowania książeczek należy kierować do M.S.Z. (Wydz. O. III) i dołączać odpowiednią kwotę zarachowując ją na rach. „Wydatki biurowe“.

Niniejsze obowiązuje od dnia 1 września 1924 r., wobec czego z tą datą tracą moc wszystkie dotychczasowe okólniki i przepisy, dotyczące zarachowywania i przekazywania sum z tego tytułu.

Za Ministra
(—) *Bertoni*
Dyrektor Departamentu

Warszawa, dnia 20/VIII 1924 r.

104.

O. III. 5080.

O K Ó L N I K

W SPRAWIE NADSYŁANIA PRZEZ PODLEGŁE M. S. Z. URZĘDY ZAGRANICZNE BILONU.

Powołując się na okólnik № 67 z dn. 20.VI 1924 r. M. S. Z. jeszcze raz zaznacza, że Bank Polski bilonu nie przyjmuje, wobec czego o ile z przekazywanych sum do Centrali M. S. Z. z jakiegokolwiekbądź tytułu przypada końcówka w bilonie, podległe M.S.Z. Urzędy winny sumę bilonu zapisywać na sumy przechodnie, zawiadamiając jednocześnie O. III. RC., jaka kwota została zatrzymana, w celu potrącenia sumy tej z przekazy-

wanych dotacyj. Niestosujący się do niniejszego okólnika ponosić będą osobiście koszty przesyłki bilonu, zwracanego przez Centralę M. S. Z. podległemu Urzędowi.

Za Ministra
(—) *Bertoni*
Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dn. 25/VIII 1924 r.

105.

O. I. Org. 15722.

OKÓLNIK

W SPRAWIE URLOPÓW WYPOCZYNKOWYCH DLA RADCÓW HANDLOWYCH I EMIGRACYJNYCH.

Uzupełniając postanowienia Rozporządzenia w sprawie urlopów wypoczynkowych dla urzędników służby zewnętrznej № A. II. 299. 24 z dn. 6.VI r. b. (Dz. Urz. M. S. Z. № 5 z 1924 r. poz. 55) zarządza się, co następuje:

„Radcom Handlowym, oraz Radcom Emigracyjnym, urlopy wypoczynkowe przyznaje Ministerstwo Przemysłu i Handlu względnie Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej, na podstawie wniosków lub za zgodą „Kierowników podległych M.S.Z. Urzędów zagranicą, do których są przydzieleni".

Kierownicy podległych M. S. Z. Urzędów zagranicą upoważnieni są zwracać się bezpośrednio w sprawach, dotyczących urlopów Radców Handlowych i Radców Emigracyjnych do właściwego Ministerstwa, zawiadamiając o tem Ministerstwo Spraw Zagranicznych.

Zawiadomienia o przyznanych urlopach będą przesyłane zainteresowanym urzędnikom za pośrednictwem Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Za Ministra
(—) *Bertoni*
Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dn. 3/IX 1924 r.

106.

K. III-b. 12267.

OKÓLNIK

W SPRAWIE ZWALNIANIA OD CŁA PRZESYŁEK Z DARAMI.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje do wiadomości i wykonania niżej zamieszczony komunikat Ministerstwa Skarbu w sprawie zwalniania od cła przesyłek z darami.

Za Ministra
(—) *Leon Malhomme*
W/z. Wicedyrektora Departamentu.

Warszawa, dn. 20/VIII 1924 r.

Załącznik.

MINISTERSTWO SKARBU
DEPARTAMENT CEŁ
L. DC|6181|II|24.

Warszawa, dnia 5 sierpnia 1924 r.

W SPRAWIE ZWALNIANIA OD CŁA PRZESYŁEK Z DARAMI.

Do
Ministerstwa Spraw Zagranicznych
w MIEJSCU.

Postanowienia art. 11 poz. 4 rozporządzenia o taryfie celnej (Dz. Ust. 51 poz. 314 ex 1920) przewidują zwolnienia od cła, aż do odwołania, rzeczy niezbędnie potrzebnych dla celów akcji ratowniczej.

Opierając się na tem rozporządzeniu i uwzględniając ciężkie położenie ludności zubożałej wskutek wojny, Ministerstwo Skarbu zarządziło stosowanie ulg dla przesyłek z darami nadsyłanemi do Polski i poleciło Urzędom Celnym rozp. z dn. 29. V. 1924 r. L. DC/3529/II/22 zwalniać te przesyłki od cła, o ile zawierają obuwie, odzież, bieliznę, względnie inne przedmioty codziennego użytku i przeznaczone są dla zubożałej ludności.

Atoli obecnie, wskutek znacznego upływu czasu od chwili ukończenia wojny, wymienione wyżej ulgi, mające wyłącznie charakter doraźnej pomocy, nie mogą być nadal w dotychczasowej rozciągłości stosowane.

Jedynie w wypadkach wyjątkowych, zasługujących na szczególne uwzględnienie, Ministerstwa Skarbu udziela zwolnień od cła dla przesyłek, zawierających dary.

Ponieważ jak wyżej zaznaczono, przesyłki zawierające dary, nadesłane do Polski obecnie zwolnieniu od cła podlegają tylko w wyjątkowych wypadkach, a mimo to w dalszym ciągu napływają tutaj podania w tej sprawie, zaopatrzone zaświadczeniami konsulatów polskich, stwierdzającemi charakter darowizny przesyłki i wydawanemi w celu uzyskania zwolnienia od cła, przeto Ministerstwo Skarbu prosi o wydanie polskim placówkom zagranicznym poleceń, aby tego rodzaju zaświadczeń nadal nie wystawiały.

O wydanych zarządzeniach uprasza się zawiadomić Ministerstwo Skarbu.

Za Ministra Skarbu
(—) *Dzierzgowski*
p.m. Dyrektor Departamentu Ceł.

107.

K. III-c. 7336.

O K Ó L N I K

W SPRAWIE OPŁAT ZA WIZY TRANZYTOWE DLA CUDZOZIEMCÓW JADĄCYCH WAGONAMI BEZPOŚREDNIEJ KOMUNIKACJI „HOECK - VAN - HOLLAND — BUKARESZT“, LUB „BUKARESZT — VAN - HOLLAND“.

W ślad za pismem № T. R. 4320, Ministerstwo Spraw Zagranicznych niniejszem zarządza, co następuje:

Urzędy Polskie zagranicą dla wszystkich cudzoziemców jadących tranzytem przez Polskę wagonami bezpośredniej komunikacji Hoeck-van-Holland—Bukareszt i odwrotnie będą udzielać wiz tranzytowych za opłatą 1 fr. złotego, pobieranego w walucie kraju urzędowania polskiego urzędu według kursu giełdy miejscowej.

Wizy takie winny być zaopatrzone dopisem „wiza ważna wyłącznie na przejazd wagonem Hoeck-van-Holland—Bukareszt lub Bukareszt—Hoeck-van-Holland“.

Powyższe zarządzenie Urzędy Polskie zagranicą winny podać do publicznej wiadomości dwukrotnie z jednomiesięcznym odstępem w prasie miejscowej, oraz wywiesić na widocznym miejscu w lokalach Urzędu.

Za Ministra
(—) *Leon Malhomme*
W/z. Wicedyrektora Departamentu.

Warszawa, dn. 29/VIII 1924 r.

108.

K. III-b. 13396.

O K Ó L N I K

W SPRAWIE 8-GODZINNEGO DNIA PRACY ZAGRANICĄ.

Ze względu na wielkie znaczenie sprawy ośmiogodzinnego dnia pracy w obecnej sytuacji polityczno-społecznej, Ministerstwo Spraw Zagranicznych poleca wszystkim podległym urzędom zagranicznym śledzić zarówno działalność rządową, jak i ustosunkowanie się sfer zainteresowanych w tej sprawie, oraz nadsyłać perjodycznie możliwie wyczerpujące raporty.

Za Ministra
(—) *Leon Malhomme*
W/z. Wicedyrektora Departamentu.

Warszawa, dn. 30/VIII 1924 r.

O. I. Org. 15733. 15806.

109.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ZMIANY LOKALÓW PODLEGŁYCH M.S.Z. URZĘDÓW.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje niniejszem, iż Konsulat Generalny R. P. w Charkowie przeniósł swe biura na ul. Rakowskiego (dawniej Maksymiljanowska) № 15.

Konsulat R.P. w Brukseli przeniósł swe biura na 39 rue de la Loi, tel. 318-28.

ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI

DZIENNIKA URZĘDOWEGO M. S. Z.

WARSZAWA, PLAC MAŁACHOWSKIEGO 4, PAŁAC KRONENBERGA II P.

ODDZIAŁ ARCHIWALNO-BIBLJOTECZNY M. S. Z. TEL. 22-36.

Tłoczono w drukarni Wł. Łazarskiego

Z POLECENIA MINISTRA SPRAW ZAGRANICZNYCH.